

РЕШЕНИЕ

№ 25131

гр. София, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 24.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3871** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 87 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 вр. чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Р. И.,ЛНЧ:[ЕГН], гражданин на Б., с адрес: [населено място], [улица],кв. Д.,против Решение № 2645/20.03.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен режим.С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, неправилно и необосновано.Изложени са доводи за нарушения на процедурните правила,като не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост, но които са от съществено значение, за да се прецени необходимостта да му бъде предоставена търсената закрила. Твърди се ,че по този начин административният орган е нарушил нормите на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ за изясняване на обстоятелствата и обсъждане на представените от жалбоподателят обяснения.От съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката за ново разглеждане със задължителни указания по прилагане на закона.В съдебно заседание,жалбоподателят редовно призован се явява лично и с адв. В. от САК, като поддържа депозираната жалба,като твърди ,че не е емигрант по икономически причини.Депозирани са писмени бележки по същество на спора от адв.В. от САК.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС,редовно уведомен,не се явява,не се представлява.Депозирани са писмени бележки по същество на спора.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор К., който изразява становище, че жалбата е основателна.

По фактите:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. №ПМЗ-ОК- 128/23.10.2024 г. на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) от М. Р.(собствено име)И. (фамилно име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на Б., етническа принадлежност-бангладешец, религиозна принадлежност: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като той не е представил документи, които да удостоверяват неговата самоличност. Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Предходните административни производства по реда на ЗУБ са приключили с влезли в сила административни решения, след като са били потвърдени от съответните съдебни инстанции. По предходната молба за международна закрила, подадена от чужденеца на 12.01.2017г., интервюиращият орган на ДАБ-МС е излязъл с решение № УП-ОК 4/20.01.2017г. с което е отхвърлил молбата за статут на бежанец и за хуманитарен статут на чуждия гражданин. М.И. е обжалвал издадения му административен акт и с решение № 977 от 16.02.2018г. Административен съд София-град е отменил решението на интервюиращ орган на ДАБ-МС и е върнал преписката за нова разглеждане в производство по общия ред. Съгласно съдебните указания с бангладешкия гражданин е проведено ново интервю. С решение № 1725/04.07.2018 г. на председателя на ДАБ-МС, на молителя е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено лично на 11.07.2018г. Издаденият административен акт е обжалван пред Административен съд - София-град, който с решение № 6339 от 02.11.2018г., постановено по адм. дело №7689/2018г. е отхвърлил жалбата на М. Р. И.. Постановеното решение от АССГ е потвърдено от ВАС с решение №13475 постановено по адм. дело № 15503/2018г. Чужденецът е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП19512/24.09.2024г. Към нея той е приложил 23 страници на английски и бенгалски език, сред които доклад за ситуацията в Б., изготвен от Комисията човешките права на ООН от 16 август 2024 г., писмо от политическа партия, извадки от онлайн средства за масова комуникация, както и ръкописни писма на бенгалски език. С решение № 29-ОК от 08.10.2024г. подадената последваща молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като е преценено, че са представени писмени доказателства, които не са разглеждани в предходното производство и следва да се анализират и изяснят в рамките на лично интервю. На 12.12.2024г. с М. Р. И. е проведено интервю във връзка с подадената от него молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-ОК- 128/23.10.2024 г. на РПЦ - С.. В него кандидата заявява, че е напуснал държавата си по произход нелегално за И. през месец март 2015г. Съобщава, че там е останал два-три месеца, след което е преминал през територията на П., И. и И.. Твърди, че в П. е останал 20 дни, в И. 15 дни, а в И. - около месец. Посочва, че след И. е преминал на територията на Турция, където се е установил за период от два месеца и половина. Твърди, че в нито една от четирите държави не е правил опит да легализира престоя си. Обяснява, че в България е влязъл незаконно и от пристигането си тук не е напускал страната. Посочва още, че това е първата му молба за международна закрила в Република България и че не е подавал такава в друга държава. В проведеното първо интервю с рег. № УП19512/13.01.2017г., чуждият гражданин е мотивирал молбата си за международна закрила с проблемите си с представителите на противниковата партия „А. лига“. М. Р. И. разказал, че е имал проблеми заради своята подкрепа за партия БНП -

(Бангладешка националистическа партия). Съобщил е, че от девети клас е поддържал партията, а по-късно получил и членска карта. Отбелязал е, че през месец май 2015 г. е бил бит от привърженици на „А. лига“. В интервю с рег. № УП 19512 от 13.03.2018 г. твърди, че от 2007 г. се занимава с политическа дейност, а е активен член на партията си от 2009 г. В хода на административното производство като писмени доказателства М. Р. И. е представил фотокопия на медицински документ и на писмо от БНП - (Бангладешка националистическа партия). При провеждане на интервюто с рег. № УП 19512/12.12.2024 г. молителят разказва, че ситуацията в Б. е трудна, убиват се хора и много изчезват, поради което дори синът на президента на БНП, смята да напусне страната и да се установи в [населено място], Великобритания. Заявява, че заради „А. лига“ привържениците на БНП не могат да живеят по домовете си и им се налага да бягат. Съобщава също, че през месец септември 2024 г. баща му е получил писмо с парче плат, което е счел като заплаха за живота на сина си. Твърди, че баща му е получавал заплахи и по телефона. Посочва, че от 2014 г. цялото му семейство се е преместило да живее в [населено място], където живеят нормално и нямат политически проблеми. Пояснява, че за няколко дни той също и живял там преди да напусне страната. По думите му към момента в страната му на произход живеят родителите му един брат и една сестра. Изтъква, че подкрепящи „А. лига“ са го нападнали пръчки и са го набили, заради което е лежал в болница 25 дни. След излизането си оттам къщата им в [населено място] е била обкръжена от привърженици на „А. лига“ и семейството му са били заплашени, че ако не напуснат ще бъдат убити. Допълва, че след това му е била връчена призовка, която също е била подновяване всеки месец. Споделя, че с документа, който е подновявал няма достъп до медицинска помощ и не може дори да посещава болница. Декларира, че е подал нова молба за международна закрила, тъй като от имиграционните власти му казали, че ще бъде върнат обратно в Б.. По думите му той не иска това, защото само през месец август и септември 2024 г. А. лига са убили 2000 човека и ако той се завърне в страната си на произход със сигурност ще бъде убит. В хода на интервюто М. Р. И. заявява, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в държавата му по произход. Твърди, че не е бил арестуван, съден или осъждан. Добавя, че е получавал заплахи само от членове на А. лига. Допълва, че е бил жертва на насилие само веднъж, когато е бит от привърженици на противниковата партия. В хода на административното производство като писмени доказателства М. Р. И. е представил фотокопия на страници от печатни издания и информационни агенции от юли - август 2024 г.

Първоначално пред българските власти, видно от молба с вх. №105400-3819/25.10.2016 г. на Дирекция „Миграция“, МВР се е представил с имената – Р. А., гражданин на П.. По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА-МС, с вх. № МД-02- 55/24.01.2025 г.

Със становище рег. №19512/21.02.2025 г. на Г.Г. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.34/

С оспореното решение №2645/20.03.2025 г. на председателя на ДАБ на М. Р. И., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.11-17/

Извършен е анализ на обстановката в Б. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 г. относно

тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО./л.14/

В хода на делото жалбоподателят представя удостоверение,че е избран за помощник организационен секретар на Националистическата селска партия на Б.,клон от област Д. с дата 25.08.2016г./л.273/Представя и удостоверение от д-р. М. У.,че през месец май 2015г. е бил нападат и му са причинени различни телесни увреждания след което бил лекуван./л.281/

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима,като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.Решението е връчено на жалбоподателят на 28.03.2025г./л.18/,а жалбата е депозирана на 03.04.2025г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

М. Р. И. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На М. Р. И. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за М. Р. И. се явява образувано с регистрирането на негова молба.Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на М. Р. И. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 2645/20.03.2025г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС.Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. Р. И. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на гражданин на Б.,който пребивава на територията на Република България, е

чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.„д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. Р. И. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.„б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на М. Р. И. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал Б., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.„в“ от Директива 2011/95/ЕС. Спрямо М. И. не е имало посегателства, които да се определят като действия на преследване по чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не са установени и не са посочени от жалбоподателят. От представените документи, касаещи неговото здраве и участие в политическия живот на страната се установява, че същият е бил пострадал с оглед извършено криминално престъпление през м. май 2015г., а избора му за помощник организационен секретар на Националистическата селска партия на Б., клон от област Д. е дата 25.08.2016г. В интервюто си заявява, че е напуснал държавата си по произход нелегално за И. през месец март 2015г. Съдът приема, че представените документи са неотнормирани и с невярно съдържание които съдът, не кредитира с оглед разказана бежанска история от молителят т.к. не може да му е нанесен побой през май 2015г., а да е напуснал страната си на произход през март 2015г. Също обективно е невъзможно молителят да извършва политическа дейност в страната си, и да бъде избран през август 2016г. за заместник на регионален лидер на националистическата селска партия след като е напуснал нелегално страната година и пет месеца по рано. Не са представени доказателства, че същият е бил заплашван с убийство, чрез изпращане на различни предмети със символика на неговите родители. В интервюто си твърди, че неговото семейство живее [населено място] /л.42/, където няма политически проблеми и никой не те познава. Поради което съдът приема, че не са настъпили събития, след като е напуснал Б., относно извършваните от него дейности, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да породят у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се установяват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. Тоест, молбата на М. Р. И. към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, отнормирани към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Горният анализ сочи, че М. Р. И. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5. Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от М. Р. И. причина да напусне Б. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.„е“ вр. чл.15, б.„а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без

гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (*‘real risk’*) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на СЕО и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рисковете, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (*‘serious harm’*) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за **М. Р. И.** не се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/л. 13-15/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка №ЦУ-12-55/24.01.2025г./л. 19-33/ на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията относно Б. съобразено с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл. 15, б. в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". В Решението е посочено, че при изследване на териториалния обхват и степента на насилието в Б. се установи, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки наличието на спорадични инциденти, обстановката не достига до границите на въоръжен конфликт по смисъла заложен в международното право и правото на Европейския съюз. От информацията в горесцитираната справка става ясно, че в деня след падането на правителството на Х., полицейските власти обявиха национална стачка, която ще продължи, докато полицейската сигурност не бъде гарантирана отново. Изявлението включва и извинение за действията на полицията срещу протестиращите. След едноседмична полицейска стачка на 11.08.2024г. повече от 90% от полицейските управления в страната възобновиха работата си, което според източници на медиите доведе до подобряване на ситуацията със сигурността и постепенно връщане към „нормалността" в улици. Временното правителство, ръководено от Ю., обяви възстановяването на реда и закона в страната за приоритет. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването на представената бежанска история като неоснователна и установяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице

предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в Б. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там, то не е. Не се установява спрямо **М. Р. И.** да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. **Според Решение № 247 от 3 април 2024 година за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила Република Б. е сигурна страна.**/л.32/По отношение на БНП (Националистическа партия на Б.) към членове и симпатизанти на партията А. Л. (А. League) Политическото насилие е разпространено в Б., сред привържениците на двете най-големи партии в страната, А. League и BNP. Партийните конфликти често се превръщат в насилие, както по време на избори, така и извън тях, а уличните безредици, атаките срещу политически съперници, бурните антиправителствени демонстрации и правителствените репресии срещу протестиращите са част от политическия пейзаж на страната и култура на симпатизантите. Представените публикации в медии и доклад на ООН от молителят, кореспондират с политическата обстановка в Б., така както е отразена и в справката на ДАБ. Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно цитираната справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представлява официален писмен свидетелстващ документ, удостоверяващ, че лицето, което го е издало, при извършената от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в документа. От доказателствата по делото е видно, че се касае за лице което не търси защита по реда на ЗУБ, а е икономически емигрант.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава. Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в НББ/Народна Република Б./, не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства. Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Настоящият състав приема, че материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **М. Р. И.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното решение № 2645/20.03.2025 г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК вр. чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава

следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ,

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. Р. И.**, ЛНЧ:[ЕГН], гражданин на Б., с адрес: [населено място], [улица], кв. Д., против Решение № 2645/20.03.2025г. на Председателя на ДАБ при МС , с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: